

Bedligeholdelsen af Skandsen med dens Detaschement saaledes som Amtmanden yttre, skulde være absolut nødvendige for at imponere de fremmede Fiskere, der aarlig komme derind, da man, hvis der ikke var militair Besætning, vilde være ude af Stand til at sørge for Lovens Opretholdelse og til at beskytte Beboerne mod Fremmedes Angreb, kan jeg paa ingen Maade indrømme. Det er derimod bekiendt nok, at de Orlogskuttere, der seile omkring i Nordhavet, ere dem, der holde Fiskerne i Løkke, og hvad vilde det desuden hjælpe, om man var istand til at forsvare Thorshavn, naar alle de øvrige Stæder paa Nerne bleve ødelagte? Man har desuden kun sørgelige Erindringer om Skandsens Betydning, thi da den blev angreben under den sidste Krig med England, lod man Sjenden aldeles uantastet tilproppe Skandsens Kononer, og ligeledes har man et Par Exemplarer fra den nyere Tid, der vise, at Jægerdetachmentet ikke har noget at betyde. Jægerne ere nemlig et Par Gange bleven sendte til Sudeøe for at tugte nogle Fiskere, der ikke havde villet lyfse Sysselmandens Ordre; men efterat være komne til Bestemmelsesstedet, gik de tilfængs for at samle Kræfter til den følgende Dags Angreb. Dette erfarede imidlertid rimeligviis Fiskerne, thi de vare seilede bort, inden Jægerne vare komne paa Benene, vistnok til stor Glæde for de lidet behjertede Krigere. Man skulde virkelig troe, at Amtmanden ved sine Vittringer havde en længstforsynden Tid for Die, da Færverne var udsatte for stotke, ikke, ja endog tyrkiske Søroveres Angreb; dersom de Fiskere, der anløbe Færverne, vare saadanne Barbarer, som Amtmanden mener, da

kan jeg ikke begribe, hvorledes han kan bringe det over sit Hjerte at lade alle de andre Stæder paa Nerne være udsatte for den Fare, der er forbunden med at sætte Militairbesætning. Nei den virkelige Grund til, at Amtmanden med saadan Iver holder paa Skandsen og Jægerdetachmentet, maa vist søges deri, at Jægerne ere hans underdanige Tjenere, som han kan behandle som Slaver.

Formanden: Jeg troer dog ikke, at den ærede Rigsdagsmand er berettiget til at bruge saadanne Vittringer om Amtmandens Motiver.

N. Winther: Jeg skal iøvrigt blot med Hensyn til denne Post tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at Jægerdetachmentets Ophævelse vilde bevirke en Besparelse og bidrage til at holde Statskassen skadesløs for det mulige Tab, den kunde lide ved Monopolets Ophævelse. Nu mærke Færingerne maa ssee ikke stort dertil, men naar Monopolet ophæves, og der altsaa muligt bliver paalagt en Skat til Jægerdetachmentets Bedligeholdelse, da er jeg vis paa, at Færingerne ville knurre. Med Hensyn til den 7de Post. Lit. S; 500 Rbd. til uforudselige Udgifter, skal jeg blot tillade mig at spørge den ærede Minister, hvortil disse 500 Rbd. ere blevne anvendte iffor. Jeg maa nemlig antage, at denne Sum eller en Deel deraf er bleven anvendt til en Landinspecteur, der iffor blev opsendt til Færverne for at sørge for den allerede saalænge attraaede Ordning af Opdyrkningsvæsenet; men denne Landinspecteur vendte strax efter tilbage. Jeg veed imidlertid ikke, hvilken Anstødssteen han har stødt paa, og det vilde meget interessere mig at faae Noget at vide derom.